

FIZESSEN ELŐ MOST!

1 hónap	20 lej
3 hónap	55 lej
6 hónap	110 lej
12 hónap	220 lej

Gyergyói Hírlap
 Gyergyószék napilapja

 Megjelenik munkanapokon.
 Kiadó: Udvarhelyi Híradó Kft.
 ISSN: 2344-0163

Lapunk eladási statisztikáit a Romániai Példányszám-auditáló Hivatal (BRAT) hitelesíti.

 Projektvezető:
 Rédei Attila

 Főszerkesztő:
 Gergely Imre

 Vezető szerkesztő:
 Balázs Katalin

 Tartalomigazgató:
 Szüszter-Nagy Róbert

 Ügyvezető igazgató:
 Deák Sándor

 Szerkesztőségi tagok:
 Baricz-Tamás Imola
 Pethő Melánia
 Tamás Gyopár

 Korrektorok:
 Szócs Levente

 Tördelőszerkesztés:
 Gálna Zoltán, Haáz Vince, Portik Csaba

Műsormelléklet:

Gráf Botond

Ügyfélfogadás:

Pál Ramona

Laptevő:

Elekcs Zsolt, Szabó Zsolt

- Az (X)-szignóval el látott szövegek fizette reklámok, közlemények.
- Amíg jeleket írok, nem feltétlenül aszerkesztőség vélem nyitják a zik!
- Szerkesztőségünkben tartja a jogot, hogyha beérkezik a levelem és más féle írást közléséről döntök.
- Kéz írástokat nem örülünk meg, és nem küldünk vissza!

ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

A Gyergyói Hírlapra előfizethet lapkiadóinknál és a szerkesztőségben. Ha a szerkesztőség telefonszámát, a 0266-361 201-et tárcsazza, és bemondja pontos címét, lapkiadóink felkeresik Önt otthonában, nálunk megrendelheti lapunkat.

 535 500, Gyergyószentmiklós,
 Szabadság tér 15. szám
 Telefon: 0266-361 201
 E-mail:
 hirlap@gyergyoi-hirlap.ro
 marketing@gyergyoi-hirlap.ro
 hirdetes@gyergyoi-hirlap.ro
 Fax: 0266-361 513

Hirdetésfelvétel és terjesztés a fenti címen hétköznap 8–16 óra között.

Honlap: www.gyergyoi-hirlap.ro

Telefonszolgálat:

0266-361 201

Észrevétel, panaszait, megjegyzéseit a szerkesztőség fogadják naponta 8–18 óra között!

Megkérdeztük olvasóinkat

Mi az első reakciója, ha a Facebookon, képújságban azt látja: erdőtűz van, segítség kellene az oltáshoz?

ILLUSZTRÁCIÓ: KRISTÓ RÓBERT

Erdőtűzkor értesítik egymást, oltani indulnak a gyergyóiak – derül ki a kérdésre adott válaszokból

A legtöbb válaszadó első reakciója, hogy segíteni próbál: ha nem tud személyesen, akkor értesíti a szomszédot, rokont, hogy ha tud, ő menjen erdőtűzet oltani. Azonban sokan vannak olyanok is, akik amellett, hogy értesítik egymást, indulnak is, hogy segídkezzenek.

Ha baj van, indulok

„Nem áll távol tőlem a segítségnyújtás, valahányszor erdőtűz volt a közelben, én ott voltam, olyan is volt, hogy hajnalig oltottuk a tüzet. Az erdőn, főleg a bozótosban nagy úram a tűz, figyelmesnek kell lenni, mert ott nincs lehetőség a vizes oltásra. Kemény fizikai erőnlétet szükségeltetik, lapátolni kell, árkot ásni” – ol-

vasható egy szelvényen. Több olvasónk lejegyezte, nem egyszer vett részt erdőtűz oltásban: „Mindenképp segíték. Ha a közelben van a szerencsétlenség, akkor azonnal szólok az ismerősöknek, és indulok”; „Többször is részt vettem erdőtűz oltásban, nagyon kemény, aki nem volt ilyen helyen, az fel sem fogja. De ha menni kellett, ha segítség-re volt szükség, mindig odaálltam, és ezután is ezt fogom tenni”; „Általában, ha a környékünkön van baj, az látszik a városból. Nem követem a képújság hirdetéseit, sem a közösségi oldalakat, de ha füst van valahol, akkor én már hívom az ismerőseimet, hogy mit tudnak, hogyan lehet oda eljutni stb. A borzókai tűz oltásánál is ott voltam, nagy tűz volt.”

Értesítem, akit csak lehet

Szelvénybeküldőink közül többen írják, hogy ha nem is tudnak menni, de nagyon fontosnak tartják azt, hogy olyan személyeket értesítsenek, akik tudnak segídkezni a tűz oltásában. Mint írják: „A korom miatt nem tudok segíteni az erdőtűz oltásban, de mindenképp az értesítést feladom tekintem. Telefonon vagy személyesen szólok a fiatal ismerőseimnek, hogy minél előbb induljanak, mert egy erdőtűz pillanatok alatt óriási károkat tud csinálni. Egyik percben csak egy hektáron ég az avar, de a másik percben már tíz hektáron, nagyon veszélyes”; „Ha bármiről tudomást szerzek, azonnal értesítem a tűzoltókat, a helyi katasztrófa-elhárító egységet”; „Felhívom azokat, akik tudnak segíteni. Sajnos,

én ilyen helyzetekben már nem tudok nagyot lendíteni, de az értesítést fontosnak tartom”; „Betegségem miatt nem tudok az erdőre menni, de ha hírt hallok ilyesmiről, azonnal hívom telefonon a fiatalokat, a szomszédokat, rokonokat, hogy aki teheti, induljon, mert nem játék az erdőtűz. Fialtal koromban részt vettem egy erdőtűz oltásában, körbevettek a lángok. Tapasztalatból mondom, nagyon, de nagyon figyelmesnek kell lenni, és kell hallgatni a vezetőkre, a tűzoltókra, vagy éppen arra a személyre, aki az oltást irányítja, mert emberélet is veszhet”; „Küldöm a férfiakat.”

Egy pár szelvényen pedig ez olvasható: „Amihez semmi közöm, olyannal nem foglalkozom”; Ha tűzesetről hallok, akkor mindig az jut eszembe, hogy ismét valaki felelőtlenül viselkedett.”

KISS JUDIT

Virtuális útravalók

Minap volt az információs társadalom és telekommunikáció világnapja, amely – mi másra – az internet fontosságára összpontosít. Ha úgy vesszük, már maga az vicces, hogy manapság az égvilágon mindennek van világnapja a takarítástól a lemezlovasokig, másrészt megmosolyogató, hogy az év egy kiemelt napján fel akarják hívni a figyelmet a világhálóra, mintha egyáltalán szükség lenne erre. Hiszen immár elválaszthatatlan mindennapjaink legfontosabb szegmensétől az internet, a virtualitás – az emberi kapcsolatok fenntartásától a napi teendőink elvégzéséig.

Természetes, hogy a „digitális bennszülöttnek” nevezett nemzedék, amely a képernyőből rázúduló információkon nőtt fel és szocializálódott, a tanulási folyamatban is folyamatosan használja az internetet. Ez a generáció az információk tetemes részét képernyőkön keresztül kapta, a picikori esti mesétől kezdve az érettségire való felkészülésig. Az a virtuális és valóságos világ ellentmondásos és komplex kapcsolatának külön fejezete, hogy előbbi dominanciájának mik lehetnek a hátrányai gyerekkorban, hiszen egészen bizonyos, hogy nemcsak pozitívak a hatásai. Mindazonáltal az

idősebb, „digitális bevándorlónak” nevezett nemzedéknek óhatatlanul hozzá kell szoknia a gondolathoz, hogy az oktatás immár nem képzelhető el a képernyők jelenléte és segítségével nélkül. Idevág a mai iskolarendszerre vonatkozó frappáns megfogalmazás, miszerint a diákoknak a régi módszereket, a tanároknak pedig az újakat kell megtanulniuk.

Szerte a világon teret hódít a digitális oktatás, így például ma már az antropológiát hallgatók a legeladottabb afrikai falvakban is „sétálhatnak”, az orvostanhallgatók virtuálisan műthetnek betegeket, sőt létezik virtuális gépjármű-vezetési oktatás is. Egy konstanci iskolában az előkészítők számára digitális lehetőséget dolgoztak ki pszichológusok, amelynek segítségével a leendő kisdiák körbejárhat a tanteremben, hozzászokhat az iskola világához – képernyőn keresztül. Az, hogy a valós élethelyzetekre való effajta fel- vagy előkészítés mennyiben bizonyul hasznosnak a 4 dimenziós valóságban, természetesen sok mindennek a függvénye, és esetleges lehet. Akkor is, ha a posztmodern korban a virtualitás immár maga a realitás, a határ köztük egyre inkább elmosódni látszik, sőt lassan értelmét veszti a kettő megkülönböztetése.

Visszatérve az oktatáshoz, Romániában egyelőre kezdeti fázisában van a digitális eszközök használatának meghonosítása, bár a jelek szerint igyekeznek felgyorsítani. Pár éve már léteznek digitális tankönyvek – az oktatási minisztérium szaktanácsadója a minap kifejtette, cél, hogy az elektronikus kiadványok a diákok visszajelzéseit is regisztrálják és begyűjtsék, ugyanakkor virtuális könyvtárat hoznának létre, ahonnan a tanárok letölthetnek információkat és az órán felhasználhatják ezeket. Kérdés, mikor fog mindez megvalósulni, hiszen a hazai oktatás egészét nézve az elmúlt évtizedekben aligha lehet következtetességről, érdemi pozitív változásokról, számottevő sikertörténetekről beszélni.

Úgyhogy lényegi kérdések megmarad továbbra is: vajon felkészíti a gyerekeket az iskola a valós élethelyzetekre? Mennyire hidalja át az oktatás a szakadékokat a gyerekek mindennapjait uraló virtuális világ és a hagyományos, papíralapú információátadás között? Mivel tarisznyálja fel őket és hogyan boldogulnak majd az (információs) társadalomban? Mindez továbbra is kérdés, világnapokon, virtuális és valóságos iskolákon innen és túl.